

קל מיד מנהלם. אולם שחקני הפועל התרגלו למגרש ולשאגות הקהל להחליף את הצרפתים (57:69).

התקפותיהם של החלוצים מפריס נבלמו ברובן על ידי ההגנה של הפועל, אך את הס' בערות המצח של יהודי צרפת לא יכלו ה' שחקנים לעצור. "אני יודע לקלוע לסל", טען צעיר הקבוצה, דני בוסקובים (17), "אך התי' קפה כזאת של נשיקות אי אפשר לעצור". בטרם נשכחו המחמאות של עתוני פאריס ("יופי, ישראל", "רמה גבוהה, ישראל") כבר

כדורגל האשה צריכה להסכים

כאשר ראו האנגלים את מבצעי יענקלה חור' דורוב התפעלו אף הם. אמנם אין מתפעלים במולדת הכדורגל משחקנים צעירים ואפילו אנשי ברזל, בעלי שם העולם, זוכים ליחס קריה. אך בן ראשוני-לציון הפליא כל כך בלהטו עד שפנו לכיסו. האנגלים (קבוצת דנדי יונייטד) הציעו לו

(בהשוואה, למשל, לטעולותינו שלנו בימי מלחמת העצמאות בנסיבות דומות) לא רק מפאת אופיים הלאומי וחינוכם, אלא גם מפני שהששו לעורר את ההגנה יתר על המידה. מרד המעטים היה בעיניהם כה מסוכן כי מ' אחוריו היה קיים האיום המתמיד בסכנה גדולה יותר: מרי הכלל. הרפור שני, המסייג את הצלחות המח' תרת: היסוד החי של העצמאות, ויסוד פ' עולות צה"ל במלחמת העצמאות, היה המשק העברי. לולא התנועה החלוצית, ומאות מש' קיה — אשר זיבוטנסקי וראשי צה"ל התי' יחסו אליהם בזלזול, כאל זכר חסר ערך המסיח את הדעת מן העיקר — לא יכול היה צה"ל לתפוס את חיותותיו ולהחזיק ב' הן.

קיצורו של דבר, אי אפשר להבין את הצ' לחות המחתרת כתופעה נפרדת, אלא רק על רקע ההתפתחות הכללית של החברה הע'ב' רית בארץ — עצמאותה בפועל, הקמת התי' הגה מעשית שפעלה למעשה כממשלת-מש' נה, התפתחותה הכלכלית, החרושתית וה' חקלאית, שיכלה לשמש בסיס לעצמאות ושי' השתחררה, בהגיעה לשלב זה, מקליפת השל' טון הבריטי. בתהליך זה היו לאצ"ל וללחי' חלק מכריע.

השלטון ברחוב אינו חשוב. אולם, הישגי המחתרת אפשר למדוד רק לפי מטרר' תיה שלה. וכאן מתברר שהיא נכשלה כשי' לון רב.

המחתרת לא רצתה במדינת החלוקה. היא התנגדה לה בתוקף. היא צמחה על רקע או' תה מפלגה שהתנגדה לחלוקה יותר מכל מפי' לגנה אחרת. ובכל זאת גרמו דוקא אצ"ל ולחי' לחלוקה זו.

פאראדוקס זה היה ברור שנים רבות לפני צאת האנגלים. עלה הויכוח: האם אפשר ל' נהל מלחמת-שיתרון (נגד האנגלים) לפני שי' כובשים את השלטון ברחוב העברי?

אצ"ל אמר: כן. השלטון ברחוב העברי אינו חשוב. חשוב גירוש האנגלים אישית, דחק לפניה את הפוליטיקה, מתוך האשליה כי זו אינה קובעת. לחי' אף הרחיק לכת: תורתו של יאיר היתה כי "קומץ נבחר", הי' מרים את נס המרד ומראה דוגמה אישית, סופו ללכד סביבו באופן אבטומטי את הי' המונים הרחבים. בשלב האחרון יתאחד העם כולו סביב המחתרת הלוחמת הקיצונית וה' עקבית ביותר. כלומר: סביב לחי'.

חשבון זה לא נתאמת. האנגלים יצאו ב' חפיון — בעיקר (אם כי לא רק) בגלל פעור' לות המחתרת. אולם כשיצאו האנגלים נשאר העם מאוחד סביב הנהגתו הקודמת, שהתי' נגדה למחתרת ומסרה לא פעם את חבריה לידי השלטון, וזו הפכה ממשלה במדינה הי' חדשה.

בעיני אנשי אצ"ל ולחי' לא היה בכך מי' שום אסון. בניגוד לכל ההשערות לא חלם אצ"ל מעולם לתפוס את השלטון במדינה שתקום. אולם הנהגה הפוליטית לא ביצעה

בחלק ממנה. עוד לפני סיום מלחמת העולם הכריז אצ"ל מלחמה על השלטון הבריטי בארץ. פעור' לותיו ותגובתם החלושה של הבריטים עלי' הן, הוכיחו כי כחו של הישוב גובר והולך. הול מעין מרוץ של לחי' ואצ"ל, (שניהלו מרי' על איתור, שנכשל), שהטביע אסי'אט גם את חותמו על ההגנה. מנהיגי הישוב הכריזו על ה"פורשים" כעל מטורפים, גם מפני שפחדו כי יעוררו תגובות בריטיות שיהרסו את משק הארץ (ובזאת את בסיס העצמאות העברית העתידה), וגם מפני שי' חששו כי תנועות המחתרת זוממות להשי' תלט גם על הישוב והמדינה העתידה.

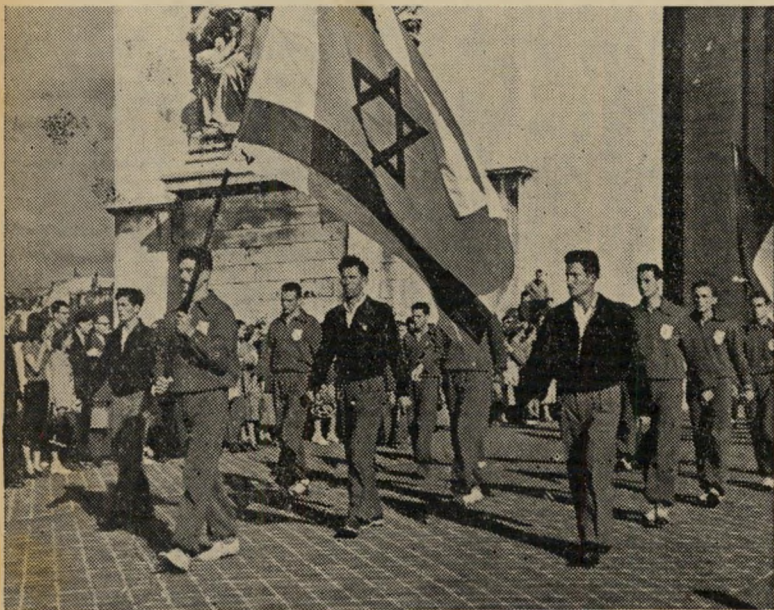
אולם גם בהגנה החלה תסיסה. החוגים הרעניים יותר — בעיקר "סיעה ב." שפרשה ממפא"י ושחבריה שלטו בפלמ"ח ובהגנה (גלילי-שדה-אלון) — דרשו פעולות. התי' סיסה הכללית של הנוער — שיצרה מצד אחד את ארגוני הרושים ודחפה אותם קרי' מה — הכניסה רוח פוצים גם בצד השני. היה ברור שאם תקום ההגנה, שמאחוריה עמד הישוב כולו, יהיה המשך הממשל הב' ריטי בארץ בלתי-אפשרי.

השפעת גומלין זו — התחרות הפעולות של אצ"ל ולחי', שמאחוריה התבלט יותר ויותר האיום הגדול הרבה יותר של התי' קוממות ההגנה (שרבים מחבריה עברו ל' אצ"ל ולחי') והתהוות מצב של מרי' אזרחי כללי — יצרה את הרקע של ירידת המשק: יציאת הבריטים מן הארץ, שסללה את הי' דרך למלחמה היהודית-הערבית, הקמת צבא' העם החדש מסביב לעצמות ההגנה, נצחונו של צבא זה וכיבוש חלק של ארץ-ישראל, הקמת מדינת ישראל בחלק זה.

מחיר ההחזקה היה גרדוד מדי. האם אפשר לאמר, איפוא, שמלחמת המח' תורת נסתיימה בהצלחה?

מצד אחד מוכרחה התשובה להיות חי' בית. אנשי המחתרת (והראשון: אברהם שטי' רן) טענו שאפשר לגרש את האנגלים. האני' גלים יצאו.

אין ספק שהאנגלים לא היו יוצאים — לפי חות בצורה זו ובזמן הזה — לולא התג'ב' רה בקרב המצביאים הבריטיים תורה חדי' שה (של הפרשן הצבאי קפטן, לידלי-הארט) שהמרחב האסטרטגי-הקומי אינו שווה את הי' טורח של החזקתו. מכיון שבמלחמה הע' תורה יכבשו הרוסים ממילא חבל ארץ זה, ללא מאמץ רב, לא כדאי להגן עליו כלל, אלא יש להקים קו-הגנה ראשון באפריקה המרכזית. תורה זו, שנפסלה בינתיים בהש' פעת האמריקאים, יצרה את אפשרות היציאה. בכל זאת עובדה היסטורית היא שהאני' גלים לא היו יוצאים לולא לחץ המחתרת, שהפך את מחיר החזקת הארץ גדול מדי ב' השואה לערכה הצבאי של הארץ (לפי השי' קפת הימים). פרט מזור הוא שאצ"ל

נבחרת הכדורעף ליד שער הנצון בפאריס
לא היה עוד מקום

מצאו השחקנים עצמם ביוגוסלביה מול ירי' ביהם מ'ז'ינדניצ'ר, פועלי הרכבת הנמצאים יותר על מגרש הכדורסל מאשר בסדנות הרי' כבת. הקבוצה מלובלינה, שניצחה בארבעה משחקים מתוך חמשה בשהותה בישראל, לא יכלה לעצור את מסע הנצחון הישראלי ואני' שי הפועל ניצחו אותם פעמיים. למרות הי' מנות למשחקים מאיטליה ותורכיה סרבה הקבוצה, לפי הוראת המנהלים, דב פרוסק ויעקב רובינשטיין, שהודיעו: "די!"

12 אלף לירות, אך ההצעה נשארה בגדר הצ' עה, כיוון שחודרו צריך לשאול את אשתו, שנועה לפני שנה.

הצדקות לחוד. בחירתם של מנהלי הי' פועל תל-אביב היתה טובה. המכבים (שחיוקו את הקבוצה) התמזגו עם הפועל וסייעו, בכל יכולתם, להצלחת המסע. אולם רצון לחוד והצלחות לחוד. הקבוצות האנגליות היו טו' בות מדי עבור קבוצה תל-אביבית ואפילו מחוקקת.

בכל שלושת המשחקים הוכרעו התל-אבי' ביים שספגו 14 שערים וענו רק בשער אחד. (ההפסדים: לארסגל — 1-6; למנצ'סטר יו' ייטד — 0-6; ללידס יונייטד — 0-2). כובש השער האנגלי, של קבוצת ארסגל המצטיי' נת, היה צביקה סטודינסקי שהתגבר על הע' רפל הליגוני מלוה הגשם.

כדורסל התקפת נשיקות

באולימפידת הפועלים תפסה, כידוע, קבור' צת הכדורסל של הפועל את המקום הראשון לאחר שניצחה בהפרש סלים ניכר את שאר הקבוצות. אולם מלבד גביע האולימפידה זכו שחקני הפועל בשורת מדליות נוספות שגרי' כשי בהמשך מסעם בבלגיה, צרפת ויוגוסלבי' יה. בכל אחת מהארצות האלה הלך שם הפור' על לפניו וקבוצות ראשוניות ביקשו להת' מודד עמו. המסע הקיף תריסר משחקים (בהם הפסד אחד בלבד).

לכל משחק קדמה פרסומת רעשנית ולמע' לה מחמישים אלף צופים באו לחזות במש' חקי הפועל. הקבוצה עברה במסעה מרחק של עשרים אלף קילומטר (50 פעמים דן-אילת) וסיכום גלודותיה הסופי היה 768 לזכות, 418 לחובה.

ההתחלה היתה בבלגיה, מקום שהתואר הי' כפול, אלוף אולימפידת הפועלים ואלוף קבור' צתי, נפל לידי הישראלים כפרי בשל. אך השם נרכש בפריס דוקא, בה ביקרו אותה שעה קבוצות כושיות נודעות להארלס גלובס' רוטרם ובוטסון בסקטול פרופשינולס. לנוכח פנסים מבהיקים, צחוק, צהלת ורעש הקהל (שלל גברות רבות בתלבושת ערב) שעה תלטו על פגס ה'ספורטס הפריסאי, נבי' הלו הישראלים במעט אך נרגעו להודעת הי' מאמן של הקבוצה, משה עמיאל, איש הפועל חולון: "אנו נשחק דוגרי כאילו לא אכפת לנו דבר!"

הצרפתים פתחו בתנופה והתחילו קולעים לסל ללא להטוטים מיוחדים. הם שינו את שיטת משחקם מאיזרית לאישית לפי רמו

פרשן המדור העברי של הכי.בי.סי. מראיין את הפועל תיא' •
עד שפנו לכיסו

את תכנית אצ"ל, אלא את תכניתה שלה. קמה לא המדינה שאצ"ל רצה בה (להלכה משני עברי הירדן, אך לפחות עד לירדן) אלא המדינה שהנהגה הציונית חתרה לקראתה זה שנים רבות — מדינה עברית בארץ-יש' ראל מחולקת.

מבחינה זו נחלה המחתרת כשלון ברור, שנבע מעצם המבנה והעקרונות שלה.

* בלוג, האחים גלזר, המאמן, "דוקטור" ארליך ושמואלביץ, באיצטד ארסגל. המראיין: נטיס קוית.

המשחק האחד מתוך תריסר המשחקים שי' אנשי הפועל הפסידו בדרך מסעם היה נגד אלוף יוגוסלביה הבלתי מנוצח, הכוכב-האדום מבלגרד, שרוב שחקניו משתייכים לנבחרת הלאומית של יוגוסלביה. המארחים הודרוו לסיים את המשחק עם הפועל כיון שהתכוננו למשחקים חשובים יותר: הטורניר הבינלאומי באיסטנבול בו זכו בגביע, בנצחם בגמר את הנבחרת התורכית 38:52.

למרות ישראל הומונה לטורניר זה לא נענתה בגלל הסכסוך בין המחלקה לתרבות הגוף למרכז המכבי (העולם הזה 723) ומצ' רים שהודיעה שלא תשתתף באם ישראל תו' פיע נכשלה במשולש: לפני פרס, תורכיה וצרפת.

כדורעף ארבע פעמים 3:0

ישראל תפסה את המקום העשירי באלי' פות אירופה בכדורעף, הכריזו העתונים עם שובה של נבחרת הכדורעף הישראלית מ' פריס. הם שכחו למסור כי באליפות לא השי' תתפו אלא עשר נבחרות בלבד, כך שהנב' חרת הישראלית לא יכלה להשיג את המקום האחד עשר.

בפתיחת המסע היה נדמה כאילו יצליחו הישראלים במידה כל שהיא. אך בהגיע התור' צאות הראשונות לישראל פנו כל האשלי' בפגישה הראשונה עם הנבחרת הצרפתית נר' צחו הישראלים 3:0, בשניה נגד רומניה, נר' צחו באותו שיעור (3:0) וכן בשלישית ובי' רביעית, איטליה ובלגיה, 3:0 כל אחת. הי' תקוה האחרונה היתה בפגישה עם נבחרת הולנד החלשה, אך גם זאת הכריעה את הי' נבחרת הישראלית 2:3.

לעומת חמשת ההפסדים של הישראלים בלטו שחקני הכדורעף של ברית-המועצות: הם ניצחו בכל חמשת משחקיהם והוכתרו בתואר האליפות. נחמת הנבחרת הישראלית: "משלחתנו כללה 30 ספוראים בלבד, שעה שהמשלחת הרוסית הופיעה עם מתנה שלם — 41 שחקנים, מאמנים ומנהלים."